

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Actio parricidij nobilissima. Ex Tito Liuiο: Argumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

παρα. ἵππ. γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπλάσσει, ὅπως
 δὲ ἄλλοι καὶ οὐρανὸς ἐστὶ θεῶν. ὑμῖν δὲ χρὴ μέλειν
 τῶν ἀνδρῶν ἀπείκῃ, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς διοικεῖν. κα-
 τορθεῖν δὲ αὐτὰ καὶ βεβαῖον, ὑμέτερον ἔργον, εἰ
 τότε τὸ πολέμου κέρδιον μὴ πάσης ἀνδρεί-
 ας ἀπαλείψοιτε, καὶ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μέχρις
 Ὠκεανῶν προάγαγοιτε. ὑμῖν τε καὶ ταῦτα δόξαν
 οἶτε, καὶ τὴν τῶν κοινῶν πατρῶς μνήμην χάριτι
 ἀξίας οὕτως ἀμείβεσθε. ἐν ἵππαρχίᾳ τε τῶν λε-
 γομένων, καὶ τὰ πρὸ τῆς μάχης ἐπαρξάμενοι. ἐδ-
 διμονοῖσθε δὲ ἂν τὰ δεόντα πράττοντες ὑπὸ
 τοῖσι ταῖς μέγιστοι. καὶ τὰ μὲν πρότερον ὑμῖν ἀν-
 δρείας χρῆσθαι θέντα, εἰς τὴν ἐκείνου ἑσπῆαν τε καὶ
 στρατηγίαν τὴν ἀναφορὰν ἔχει. ὅσα δὲ ἂν οὐκ
 βασιλεῖ ἐκ προθέσεως ἐπιδείξοιτε, τῶν τῆρ
 δόξαν πίστεως τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρείας ἀποῖσθε. ἐδ-
 τό, τε οὐκ ὑμῖν νέον σεμνότητι πληρώσετε, τῆ δὲ
 ὑμετέρῃ ἔργον ἀνδραγαθία. τό, τε βάρβαρον
 οὐκ ἐπὶ ἑαυτῶν ἡγεμονίας κωλυθῆναι, οὐτε εἰς τὸ
 παρὸν χυλῶσθαι τῆς ἡλικίας χυλῶσθαι ἠ-
 σαν, τὰ τε μίλλοντα φοβῶντο εἰς τὴν πεπερι-
 μέτω.

bis, sed natum. Nam pater quidem iam in cœ-
 lum euectus, confors est, confessorque Deo-
 rum, nobis autem orbis terrarum gubernacula,
 rerumque humanarum cura incumbit. Quæ
 quos successus, quantaque habitura sunt vi-
 res, in vestra manu est. Si enim belli reliquias
 fortiter deleueritis, & imperij Romani teim-
 nus ad Oceanum usque promoueritis, cum ipsi
 vobis ingentem gloriam comparabit, cum
 communis parentis memoriam debitam gratiam
 referetis. Atque cum quidem exaudire que
 dicimus, & intueri præsentem, quæ gerimus,
 credite nos autem felicissimos, qui benefacto-
 rum nostrorum testem eiusmodi simus habituri.
 Quæ igitur ad hanc diem fortissimè prosper-
 rimeque gessistis, illius scilicet sapientiæ, gu-
 bernationique tribuuntur: quæ autem mecum,
 hoc est, cum iuvene Imperatore vestro, præ-
 clare feceritis, ea sunt vobis ipsis, quasi peculi-
 arem cum fidei, tum virtutis claritudinem par-
 titura. Quo circa, & ætati meæ rebus strenuè
 gerendis auctoritatem conciliabit, & barba-
 ra gens initio noui principatus repressa, neque
 in præsens contemptu ætatis nostræ se efferet
 audacius, & suis nunc edocta periculis, metua
 deinceps perpetuè coercetbitur.

O E C O N O M I A O R A T I O N I S.

- I. Exordium prudens à pietate in patrem, & fiducia in milites.
- II. Antonini mortui commendatio, amor eius, & benevolentia in populares. Blanditia in ipsum Commodum, cui magna in stat commendationis esse debet, tanto parenti placuisse.
- III. Hinc ratio benevolentia, quam expeclat à militibus, non noua, & assestia, sed qua firmu radicibus inoleuerit, qui se imperium cum luce habuit, quod dixit, hoc Claudianus in Panegyri Hono-

rii, & imitatus est Panegyristes Constantini Magni, imperium nascendo meruisti, quod quidē mihi Deorum immortalium manus, & primum videtur, & maximum, in lucem statim te felicem venire.
 IV. Quare Patre de rebus humanis sublato, cum in eius humeros hæc imperij moles refundatur, tantarum rerum administratos hortatur, ad fidelissima obsequia. Argumenta sunt à persona Patris demortui, & rebus antea gestis, quibus etiam accedunt præmiorum illecebra.

Felicitas Natalium.

A C T I O P A R R I C I -
 dij nobilissima.
 Ex Tito Liuiio.
 Argumentum.

Philippo Regi Macedonum, magni illius Philippi abnepoti, filij duo erant, Perseus, & Deme-

trius, quorum minor natus Demetrius multitudinis fauorem demeruerat, gratus ab initio Romanis, & legationum quas pro patre impigre exequutus erat, nomine, & alijs præclaris rebus, quæ in egregio principe pralucebant. Hoc ipsum Perseus frater agere serebat, quod ita sibi viam ad imperium pramunire Demetrius vide-

ratur, erat & patri nonnihil suspectus, quod quacumque in aula regia aduersus populum Romanum dicerentur, refelleret, eorumque causam mauiter amplecteretur, hanc occasionem arripuit Perseus, & ex priuata similitate in apertum odium tandem erapit: celebrabant fortè iustrum Macedones, cum pro more iuuenes regij suis quisque copijs stipatis concurrerent, ita tamen ve Persei furore nihil ad iustam praelij speciem prae-ter ferrum deesset, eo certamine longè superior Demetrii acies apparuit, quod indigne ferens Perseus, fratrem ad conuiuium vocantem respiciendo deinde die iactatis de ludicio vtrinque sermonibus speculator ex conuiuio Persei, ad audiendum qua in aula Demetrii iactarentur, missus est, qui à iuuenibus ex triclinio Demetrii egressus, malè mulctatus abscessit: eiuus rei ignarus Demetrius, mox, quin commessatum, inquit, ad fratrem imas, & iram, si qua forti ex certamine residet, nostra hilaritate, lenimus conclamant omnes eundem esse, sed qui exploratore pugnis exceperat, factum dissimulantes, gladios sub veste occultant, quibus se si qua vis esset, defenderent: speculatores in vestibulo aduam Persei stabant, qui exemplo ad dominum ingressi, nuntiant Demetrium venire inter multos gladijs cinctos, hoc metu permotus Perseus, claudit fores, & fratrem aditu excludit. Postero die Perseus insidias sibi à fratre comparatas Philippo patri renunciat. Rex Demetrium ad se vocari, & principem aliquem iubet, quibus miseram, & suam, & liberorum conditionem, hac oratione significat: qua finita Perseus Demetrium parricidij accusat, Demetrius fratris criminationem refellit, sed tandem miser adolescens causa excidit, & fratris dolo, patriusq; nimis credula crudelitate veneno interfectus est, cuius innocentiam, cum postea Perseus agnouisset, dolore consumptus est. & moriens Thyestes execrationes in Perseum filium eructauit, quae irrita non ceciderunt.

PHILIPPI MACEDONIS
de sua liberorumque infelici con-
ditione pronuntiatio.

Hac oratiuncula est veluti apparatus
ad causam

S Edeo miserrimus pater, iudex inter duos ^{Incepisti} filios, accusatorem parricidij, & reum aut ^{non graui} ^{exemplum} conficti, aut admissi criminis, labem apud meos inuenturus: iam pridem quidem hanc procellam imminetent timebam, quum vultus inter vos minimè fraternos cererem, quam voces quasdam exaudirem: sed interdum spes animum subibar deslagrare iras vestras, purgari suspiciones posse: etiam hostes armis positus foedus inisse, & priuatas multorum simultates finitas: Subituram vobis aliquando germanitatis memoriam, puerilis quondam simplicitatis, consuerudinisque inter vos, meorum denique praecceptorum, quae vercor, ne vana surdis auribus cecidit. Quoties ego audientibus vobis detestatus exempla discordiarum fraternarum, horrendos euentus eorum retuli, quibus se, stirpemque suam, domos, regna funditus euertissent. Meliora quoque exempla parte altera posui, sociabilem consortionem inter binos Laedæmoniorum reges salutarem per multa saecula ipsis, patriæque: eandem ciuitatem, posteaquam mos sibi cuique rapiendi tyrannidem exortus sit, euersam. Iam hos, Eumenum, Attalumque fratres, à quam exiguis rebus, propè, vt puderet regij nominis, mihi, Antiocho, & cuiilibet regum huius aetatis, nulla re magis, quam fraterna vnanimitate regnum aequalle. Ne Romanis quidem exemplis abstinui, quae aut visa, aut audita habebam. T. & L. Quintiorum, qui bellum mecum gesserunt. P. & L. Scipiorum, qui Antiochum deuicerunt, patris, patrique eorum, quorum perpetuam vitam concordiam mors quoque miscuit. Neque vos illorum scelus, similisque sceleri euentus deterrere à recordi discordia potuit: neque horum bona mens, bona fortuna ad forsitatem fletere: viuo, & spirante me, hereditatem meam ambo, & spe, & cupiditate improba petitis: eo vsque me viuere vultis, donec alterius